

Endvidere forekommer det mig, at den stedfundne devaluering i dobbelt grad rammer disse to selskaber, *først* derved, at den har forøget driftsudgifterne i udlandet meget betydeligt, *dernæst* ved, at den har svækket den økonomiske evne hos de befolkningslag herhjemme, der frivilligt bærer størsteparten af selskabernes udgifter.

Endelig fremgår det af den af kirkeministeriets udvalg af 28. juni 1948 afgivne betænkning angående en pensionsordning for præsterne indenfor de frie kirkelige institutioner, at den danske stat har medtaget netop begge de to her omhandlede virksomheder under pensionsordningen, bl. a. udfra den betragtning, at de „aflaster folkekirken ved at varetage den præstelige betjening af danske i udlandet“. Denne pensionsordning er udformet under medvirken af finansministeriet, og fornøden lovhjælp for dens gennemførelse er tilvejebragt ved tekstanmærkning til § 20 i finanslov for finansåret 1950—51.

Af disse grunde mener jeg — trods den overordentlig vanskelige økonomiske situation —, at det vil være særdeles ønskeligt, at der som ansøgt gives en yderligere bevilling til „Dansk Sømandsmission i fremmede Havne“, som jeg mener bør sættes til 35 000 kr., hvilket beløb omtrent svarer til det årlige tab, som devalueringen har påført sømandsmissionen, og jeg skal derfor anmode det ærede finansudvalg om ved 3. behandling i folketinget af forslag til finanslov for finansåret 1951—52 at ville fremsætte følgende ændringsforslag som stillet af undertegnede minister:

Til § 20 II. C. 11. Tilskud til danske menigheder i udlandet.

Summen forhøjes med ..... 35 000 kr.

Det tilføjes, at finansministeriet ved skrivelse af 2. januar 1951 har givet sin tilslutning til, at nærværende ændringsforslag fremsættes.

JENS SØNDERUP.

Louis Petersen.

Til folketingets finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.